

czanie, badania techniczne, opakowanie, przechowywanie i transport lub inne czynności — nie wolno czynności objętych normą dokonywać inaczej niż ustala norma.

§ 3. Normy państwowe zalecane powinny być stosowane w zakresie ustalonym w normach. Niestosowanie norm zalecanych może mieć miejsce jedynie w wyjątkowych przypadkach na podstawie decyzji kierownika zakładu pracy, który powinien normę stosować.

§ 4. 1. Jeżeli w rozporządzeniu w sprawie zatwierdzenia normy państwowej nie ma odmiennych przepisów, norma nie dotyczy:

- 1) wyrobów i urządzeń wykonywanych na podstawie licencji zagranicznych,
- 2) produktów i wyrobów przeznaczonych na eksport w tym przypadku, gdy zamawiający stawia inne warunki,
- 3) produktów, wyrobów i urządzeń wykonanych przed obowiązywaniem normy, jak również wprowadzania ich do obrotu,
- 4) wyrobów przeznaczonych do remontów i napraw przedmiotów wymienionych w pkt 3,
- 5) środków farmaceutycznych i artykułów sanitarnych w zakresie składu, jakości, metod badań i innych czynności określonych przez Ministra Zdrowia na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach far-

maceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. Nr 1, poz. 4).

2. Jeżeli w rozporządzeniu w sprawie zatwierdzenia normy państwowej nie ma odmiennych przepisów:

- 1) normy w zakresie projektowania i konstrukcji, w zakresie budowy, wykonawstwa robót lub procesów technologicznych oraz w zakresie zasad i oznaczeń klasyfikacyjnych — nie dotyczą prac naukowo-badawczych,
- 2) normy w zakresie produkcji, w zakresie projektowania i konstrukcji oraz w zakresie budowy, wykonawstwa robót lub procesów technologicznych — nie dotyczą produktów, wyrobów i urządzeń wykonywanych dla celów doświadczalnych,
- 3) normy w zakresie produkcji lub w zakresie zasad i oznaczeń klasyfikacyjnych — nie dotyczą produktów i wyrobów wytwarzanych dla potrzeb własnych wytwórcy,
- 4) normy w zakresie obrotu, w zakresie zasad i oznaczeń klasyfikacyjnych, w zakresie oznaczania i używania pojęć i symboli lub w zakresie badań odbiorczych i rozjemczych — nie dotyczą produktów i wyrobów importowanych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: E. Szyr

75

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 16 maja 1956 r.

w sprawie ustanowienia arbitrażu resortowego.

Na podstawie art. 35 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 340 i z 1951 r. Nr 31, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się arbitraż resortowy przy Ministrze Budownictwa Przemysłowego.

§ 2. Do zakresu działania arbitrażu resortowego przy Ministrze Budownictwa Przemysłowego należy rozpatrywanie określonych w art. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 340 i z 1951 r. Nr 31, poz. 239) sporów pomiędzy jednostkami budżetowymi, przedsiębiorstwami państwowymi i innymi podmiotami prawnymi podlegającymi Ministrowi Budownictwa Przemysłowego lub pozostającymi pod jego nadzorem.

§ 3. 1. Tworzy się Resortową Komisję Arbitrażową przy Ministrze Budownictwa Przemysłowego, zwaną w dalszym ciągu „Resortową Komisją Arbitrażową”.

2. Resortowa Komisja Arbitrażowa rozpoznaje sprawy w porozumieniu z fachowymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego i orzeka na podstawie obowiązujących przepisów.

3. Resortowa Komisja Arbitrażowa jest związana ogólnymi wytycznymi Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 4. 1. Na czele Resortowej Komisji Arbitrażowej stoi Przewodniczący, którego mianuje i odwołuje Minister Budownictwa Przemysłowego.

2. Minister Budownictwa Przemysłowego mianuje i odwołuje — na wniosek Przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej — Wiceprzewodniczącego jako zastępcę Przewodniczącego.

3. Przewodniczący i Wiceprzewodniczący Resortowej Komisji Arbitrażowej powinni posiadać wykształcenie prawnicze.

§ 5. 1. Minister Budownictwa Przemysłowego mianuje — na wniosek Przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej — arbitrów resortowych do spraw orzecznictwa arbitrażowego.

2. Na stanowisko określone w ust. 1 może być mianowana osoba posiadająca wykształcenie prawnicze, jeżeli jej dotychczasowa praca zawodowa daje rękojmię należytej znajomości zasad obowiązujących w gospodarce narodowej. W wyjątkowych przypadkach na stanowiska arbitrów mogą być powołani również wybitni fachowcy budownictwa nie mający wykształcenia prawniczego.

§ 6. Członków Resortowej Komisji Arbitrażowej powołuje i odwołuje Minister Budownictwa Przemysłowego spośród

pracowników Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego oraz podległych lub nadzorowanych jednostek.

§ 7. Komisja arbitrażowa orzeka w zespołach orzekających składających się z trzech osób.

§ 8. Minister Budownictwa Przemysłowego wyda na wniosek Przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej regulamin, który określi tryb wewnętrznego urzędowania Komisji.

§ 9. Wydatki i dochody Resortowej Komisji Arbitrażowej objęte są preliminarzem dochodów i wydatków Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

§ 10. 1. W przypadkach szczególnie ważnych Przewodniczący Resortowej Komisji Arbitrażowej może bądź z własnej inicjatywy, bądź na wniosek zespołu orzekającego przekazać zagadnienie lub sprawę do rozpoznania w zespole zwiększonym Resortowej Komisji Arbitrażowej.

2. Do składu zespołu zwiększonego wchodzi Przewodniczący Resortowej Komisji Arbitrażowej lub w jego zastępstwie Wiceprzewodniczący jako przewodniczący zespołu oraz sześciu członków Komisji.

3. W tych przypadkach należy wysłuchać wniosków zainteresowanych komórek organizacyjnych Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego oraz w miarę potrzeby zasięgnąć opinii Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 11. 1. Minister Budownictwa Przemysłowego może po zasięgnięciu opinii zainteresowanych komórek organizacyjnych z urzędu zmienić w koniecznym zakresie orzeczenie Resor-

towej Komisji Arbitrażowej lub je uchylić, przekazując sprawę do ponownego rozpatrzenia Resortowej Komisji Arbitrażowej w innym składzie zespołu orzekającego.

2. Decyzja Ministra Budownictwa Przemysłowego jest ostateczna. Może ona być wydana w ciągu dwu miesięcy od dnia doręczenia stronom orzeczenia Resortowej Komisji Arbitrażowej.

3. Minister Budownictwa Przemysłowego może wstrzymać wykonanie orzeczenia do czasu wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

§ 12. Minister Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Prezesem Głównej Komisji Arbitrażowej może zarządzić ogłoszenie orzeczeń Resortowej Komisji Arbitrażowej zawierających rozstrzygnięcie o charakterze zasadniczym.

§ 13. Sprawy wszczęte w Głównej Komisji Arbitrażowej oraz okręgowych komisjach arbitrażowych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia rozpoznawane będą przez te komisje.

§ 14. W sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1952 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz. U. z 1953 r. Nr 2, poz. 2) odnoszące się do Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1956 r.

Minister Budownictwa Przemysłowego: w z. *St. Farjaszewski*

76

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 2 maja 1956 r.

w sprawie ratyfikacji przez Urugwaj, Kubę i Argentynę Konwencji (nr 78) dotyczącej lekarskiego badania zdatości do zatrudnienia dzieci i młodocianych w zajęciach nieprzemysłowych, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r., oraz Konwencji (nr 79) dotyczącej ograniczenia pracy nocnej dzieci i młodocianych w zajęciach nieprzemysłowych, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 11 Konwencji (nr 78) dotyczącej lekarskiego badania zdatości do zatrudnienia dzieci i młodocianych w zajęciach nieprzemysłowych, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r. (Dz. U. z 1948 r. Nr 46, poz. 339) oraz zgodnie z art. 10 Konwencji (nr 79) dotyczącej ograniczenia pracy nocnej dzieci i młodocianych w zajęciach nieprzemysłowych, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r. (Dz. U. z 1948 r. Nr 46,

poz. 340), zostały zarejestrowane ratyfikacje wymienionych Konwencji przez następujące państwa:

Urugwaj dnia 18 marca 1954 r.,
Kubę dnia 7 września 1954 r.,
Argentynę dnia 17 lutego 1955 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

77

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 maja 1956 r.

w sprawie ratyfikacji przez Grecję i Meksyk Konwencji (nr 95) dotyczącej ochrony płacy, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 18 Konwencji (nr 95) dotyczącej ochrony płacy, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. (Dz. U. z 1955 r. Nr 38, poz. 234), dnia 16 czerwca 1955 r. została zarejestrowana ratyfikacja

wymienionej Konwencji przez Grecję, a dnia 27 września 1955 r. — ratyfikacja przez Meksyk.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*